tüted HABERLER

TÜRKİYE TEKNİK ELEMANLAR DERNEĞİ AYLIK YAYIN ORGANI — SAYI 5 - EKİM 1972

KATSAYI 10 OLMALIDIR

PERSONEL KANUNUNUN KATSAYI HAKKINDAKİ AÇIK HÜKMÜ FİAT ARTIŞLARINA RAĞMEN UYGULANMIYOR

ARTAN HAYAT PAHALILIĞI KARŞISINDA KATSAYI EN AZ 10 OLMALIDIR.

Personel Kanunu uygulaması personel rejimine getirdiği karışıklıklar ve düzensizlikler yüzünden çıktığı günden başlayarak kamu personelinden büyük tepkiler gördü ve görmekte devam ediyor. Yan ödemeler gibi her sözde düzeltme çabası da bu tepkileri azaltacağına arttırmaktadır.

Personel Kanununun 55. maddesi kanunun çalışanların lehine olan ve tepki görmeyen tek maddesiydi. Bugüne kadar bu maddenin açık hü-hükümlerinin uygulanmaması yüzünden kamu personeli artan hayat pahalılığı karşısında ellerine geçen gerçek ücretin hergün biraz [illegible] azaldığını **görmektedir.**

PERSONEL KANUNUNUN KATSAYI HAKKINDAKİ AÇIK HÜKMÜ UYGULANMIYOR

1327 sayılı kanunun gerekçesinde aynen şu satırlar yer almaktadır: «İyi bir personel rejiminin en önemli yanlarından biri ücretlerle fiat ve milli gelir hareketleri arasında devamlı bir ilişkiyi sağlayabilmesidir. Fiat ve milli gelir hareketlerini iyi izleyemeyen bir ücret sistemi kısa sürede ihtiyaçlara ayak uyduramaz ve çeşitli zorlamalara maruz kalarak bütünlüğü bozulur.

«Değişen katsayı sistemi devlet memurlarının artan fiatlar karşısında gerçek gelirlerini koruyabilme ve bunun yanısıra artan milli gelirden [illegible] payı alabilme olanağını sağlayacaktır.»

Aynı kanunun 55. maddesinde şu kesin hüküm getirilmektedir: «... KATSAYI HER YIL MEMLEKETİN EKONOMİK GELİŞMESİ, GEÇİM ŞARTLARI VE DEVLETİN MALİ İMKANLARI GÖZ ÖNÜNDE BULUNDURULMAK SURETİYLE GENEL BÜTÇE KANUNU İLE TESBİT EDİLİR.»

PERSONEL KANUNUNDAKİ 7 KATSAYISI ÜÇ YILDIR DEĞİŞMEDİ

Söz konusu katsayı 1970 Bütçe Yılı için 1328 sayılı Katsayı Kanununun 3. maddesi gereğince 1.3.1970 tarihi itibariyle yürürlüğe girmek üzere «7» olarak tesbit edilmiştir. Bu katsayı bugüne kadar değişmemiştir.

HAYAT PAHALILIĞI 10 BÜYÜK İLİMİZDE MART 1970 - AĞUSTOS 1972 ARASINDA YÜZDE 43 ARTTI, MART 1973'E KADAR YÜZDE 10 - 12 DAHA ARTACAK

Diğer taraftan Ticaret Bakanlığı

(Devamı Sayfa 3'de)

BASINDA TÜTED

BAŞYAZI

FİAT ARTIŞLARI VE ÜCRETLER

Sermaye sözcüsü iktisatçılar fiat artışlarına sebep olarak, talep fazlasını ve ücret artışlarında maliyetleri yükseltmesini öne sürerler. Fiat artışlarının sonucunu böylece onun nedeni diye sunduktan sonra önerdikleri çözüm yoluda herzaman aynıdır: Ücret artışlarının önüne geçilmelidir.

Son günlerde sermaye çevrelerinin bu konuda propagandaları hız kazanmış, hergün özel sektör temsilcilerinin ücret artışları önlenmezse Türkiye ekonomisinin batacağı yönünde açıklamaları, basında yer almaya başlamıştır. Hükümetin de özel sektörle tam bir görüş birliğinde olduğu, Başbakanın işçi ve memur ücret artışları konusunda söylediklerinden sonra kesin olarak ortaya çıkmıştır.

Fiatlar sadece Türkiye'de değil, tekelci sermayenin etkisindeki bütün dünya pazarında bilhassa ikinci dünya savşından sonra sürekli artış halindedir. Bütün bu ülkelerdede sermaye çevreleri ve hükümler suçu ücret artışlarına, dolayısıyla çalışanlara yükleme çabasındadırlar.

Aslında fiat artışlarının doğuş ve devamı iki ana nedenden ileri gelmiştir: Kârlarını devamlı olarak daha fazla arttırmak çabasındaki tekellerin etkileri ve hükümetlerin vasıtalı vergiler ve diğer tedbirler yoluyla hayat pahalılığını arttıran tutumları.

Sürekli fiat artışları tekelci kapitalist ekonominin işleme biçiminden ortaya çıkan, tekellere daha fazla kâr sağlayarak onların çıkarına işleyen, ve onlar tarafından bilinçli olarak sürdürülen bir olgudur. Yaşayabilmek için devamlı olarak genişlemek, devamlı olarak kâr oranını arttırmak zorunluluğunda olan tekeller, ücretlere dolaysız olarak saldırıda bulunmanın güçleştiği bugünkü dünya ortamında, yaratılan değerin ücretlere giden payını fiat artışlarıyla dolaylı olarak düşürme yolunu tutmuşlardır.

(Devamı Sayfa 3'de)

YAN ÖDEMELER BU AY DA ÖDENMEDİ

Yan Ödemeler Verilirken Karayollarındaki Teknikerler Unutuldu

KARARNAMEDEKİ AKSAKLIKLAR BİR YANLIŞLIK OLARAK NİTELENEMEYECEK BİR DÜZEYDE

18 Ağustostan beri üç ay geçmesine rağmen yan ödemeler daha verilemedi. Yakın bir gelecekte de olanak dışı gözüküyor.

Yayınlandığı zaman teknik eleman kuruluşlarının sert tepkileriyle karşılanan kararnamenin aksaklıkları yanlışlık olarak nitelendirilemeyecek bir düzeyde. Teknik eleman kitlesinin sadece küçük bir bölümüne verilmesi, ayrıcalıklar yaratması, yapılan işe değil ünvanlara hak tanıması, artan hayat pahalılığı karşısında hiç bir şey ifade etmeyen, bir seferlik bir zam olarak kalması gibi ana aksaklıklar yanında hergün yeni uygulama aksaklıkları ortaya çıkıyor. Karayolları teşkilatında teknikerlerin tamamen «unutulmuş» olması, DSİ, Bayındırlık ve diğer kuruluşlarda çalışan sayısının kararnamede yan ödeme verileceği belirtilen teknik eleman sayısının çok üstünde olması, gibi nedenler ödemelerin yapılmasını olanaksız kılmakta.

Kararnamede bu seviyede yanlışlıkların olması ancak iki şekilde açıklanabilir. Ya kararname ciddiyetten uzak bir şekilde sadece bir aldatmaca olarak hazırlanmıştır, yada bu aksaklıklar birer yanlışlık olmayıp kararnameye bilinçli olarak konulmuştur ve hükümetin teknik elemanlar karşısındaki tutumunu yansıtmaktadır. İki durumdada meşhur yan ödemeler kararnamesinin

(Devamı Sayfa 3'de)

TÜRKİYE'DE VE DÜNYADA BEYİN GÖÇÜ

Geri bıraktırılmış ülkelerin önemli sorunlarından biri de bilim adamlarını ve teknisyenlerini gelişmiş ülkelere kaptırmaları Buna uluslararası dilde «beyin göçü» deniliyor. Günümüzde bu göç öyle yaygınlaştı ki, dünya çapında istatistikler tutulmaya başlandı bu konuda. Yapılan hesaplara göre örneğin, gelişmekte olan ülkelerden Amerika Birleşik Devletlerine göç eden beyinler yüzünden sadece 1967 yılında 150 milyon kayba uğradı bu ülkeler.

GÖÇÜN GENEL NEDENLERİ
GELİŞMİŞ ÜLKELER AÇISINDAN

Gelişmiş kapitalist ülkelerde kalkınmayı tümü ile ele alan demokratik bir plânlama sistemi uygulanmadığından, ekonominin gerektirdiği sayı ve nitelikte bilim adamı ve teknisyen yetiştirilemiyor. Gelişmiş ülkeler için az gelişmiş ülkelerden bu gibi elemanları ithal etmek, bunları kendi ülkelerinde yetiştirmekten daha ucuza gelmektedir. Bunun için belli bir teknik eleman çekme ve ayartma yolu izliyorlar. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri, işin bu politik yanını şöyle belirtiyor : «ABD, İngiltere ve Kanada, ülkelerine uzman ve teknisyenleri çekmek için faal bir politika izlemektedirler ve bu amaçla özel göç kanunları çıkarmışlardır...»

GERİ BIRAKTIRILMIŞ
ÜLKELER AÇISINDAN

Göçün nedenleri bu ülkelerin kalkınmalarını önliyen ekonomik, sosyal ve kültürel faktörlerle çok yakından ilgilidir.

Bu faktörler şunlardır :

☐ Ekonomik az gelişmişlik ve bunun doğurduğu işsizlik ve gizli işsizlik.

☐ Maaşlar, öbür çalışma koşulları ve ilerleme olanakları bakımından izlenen kötü sosyal politika.

☐ Bilim adamlarının ve aydınların politik baskı altında tutulmaları ve kovuşturmaya uğramaları. (Örneğin, Brezilya'da 1964 yılındaki askerî darbeden sonra 3000 bilim adamı yurt dışına göçmüştür.)

☐ Plânsız kaynak harcamaları.

ULUSLARARASI YARDIM MI?

Gelişmiş kapitalist ülkeler, ticaret ve kalkınmanın finansmanı alanlarında, az gelişmiş ülkelere «yardım» yapıyoruz diye, gerçekte nasıl kendi çıkarları doğrultusunda hareket ediyorlarsa, teknik eleman yetiştirilmesi için de aynı biçimde «yardım» etmektedirler .

Bu konuda, 1967 yılında, ABD Kongresi'nde yapılan görüşmeler gerçekten ilginçtir. Bu görüşmelerde şu ortaya çıkmıştır : Amerikan yardımının aslan payını alan 11 ülkeden 3700 kalifiye personel (orta, ya da, yüksek düzeyde) ABD'nin yardımı ile eğitim görmüştür. 1967 yılında, Bu dönemde bu 11 ülkeden 5200 bilim adamı göç etmiştir. ABD'ne!

1961 - 65 yıllarında ABD'nin Lâtin Amerika ülkelerine üniversite öğrenimi için 40 milyon dolar yardım yapmış olmasına karşılık, Lâtin Amerika ülkeleri bu yıllarda ABD'ne göç eden üniversite mezunları yüzünden yılda 100 milyon dolar yitirmişlerdir.

Kapitalist ülkeler bu gibi yardımlarda bulunurken, ideolojilerini yaymak ve egemenliklerini arttırmak için de bilim adamlarından yararlanmayı amaçlarlar. Bunların açısından, aydınların, bilim adamlarının ve teknik personelin kendi ülkelerinin sorunlarından ve mücadelelerinden uzak tutulmaları büyük önem taşır.

ÖĞRENCİLERİN DURUMU

Bilim adamlarının ve teknik elemanların yanı sıra kapitalist ülkelere öğretim görmeye giden öğrencileri de bu çerçeve içinde ele almak gerekir.

Bu gibi öğrenciler gittikleri ülkelerde, doğrudan doğruya gelişmiş ülkelerin koşullarını ilgilendiren dersleri izlerler ve bunların önemli bir bölümü ülkelerine dönmezler. Bu konuda, ABD Kongresi'nin hükümet çalışmaları ile ilgi komitesinin verdiği rapor ilginçtir: «Yabancı öğrencilerin Amerikan kolejlerinde ve üniversitelerinde gördükleri dersler ister istemez, Amerikan gençleri için gerekli olan öğretimle ilgilidir... Bundan dolayı, bunların çoğunun, bu çalışmalar sırasında, ülkelerinin çıkarlarına ve ülkelerinde kendilerini bekleyen geleceğe yabancı düşmeleri ve Amerika'nın ihtiyaçlarına ve Amerika'nın sağladığı olanaklara kapılmaları olağandır.»

GÖÇÜN ZARARLARI

Az gelişmiş ülkelerin kalkınmaları ve bağımsızlıklarını korumaları, şimdiki bünyelerini köklü reformlardan geçirmelerine bağlı. Yani, toprak reformu, eğitim reformu, v.b. yapmaları, tarımsal üretimi makineleştirmeleri ve sanayileşme sürecini hızlandırmaları gerekli. Bütün bunlar için de kalifiye personele ihtiyaç var. Bir ülke kalkındıkça, yeni yöntemler ve ileri teknikler, ülkenin özgül koşullarına uygun bir biçimde, orada uygulanacak demektir.

Kalkınmada, araştırma merkezlerinin de önemi büyüktür. Çünkü, bu gibi merkezler olmadan modern teknolijinin uygulanması ve ülkenin ekonomisine katkıda bulunması olanağı ortadan kalkar. Sonra, teknolojiyi sağlayan ülkeler karşısında bağımsız kalınmak isteniyorsa, yine bu merkezlerden yararlanılacaktır.

Dışardan alınan teknik, yurt koşullarına yerli mühendis ve yerli teknik personel sayesinde uydurulur ve sanayi ve tarım alanlarında tutumlu yeni teknolojik çözüm yolları yine bunların sayesinde bulunur.

TÜRKİYE'DEKİ DURUM

Türkiye'den gelişmiş ülkelere göç eden beyinlerin durumu yukarıdaki açıklamalarımıza uymaktadır. Yine de Türkiye ile ilgili bazı ek açıklamalarda bulunmakta yarar va açıklamalarda bulunmakta yarar var.

Yugoslavya'da 21.6 Yunanistan'da 15.7 Türkiye'de ise 5.8 bilim adamı düşüyor her 10.000 nüfusa Bulgaristanda 330, Yugoslavya'da 215. Fransa'da 160, Türkiye'de ise 32 teknik öğretim öğrencisi düşüyor her 10.000 nüfusa. (Türkiye'deki teknik kadroların sayısı yüksek mühendisinden teknisyen ve ustasına kadar 40 bin kişi dolaylarındadır.) Yine de, teknik elemanlarının sorunlarının başında işsizlik ve buna bağlı olarak ücret düşüklüğü geliyor. Bu çelişki acaba nereden gelmektedir.?

Türk ekonomisine 22 yılda aktarılan 60 milyar liralık dış kaynak, Türkiye üzerinde belli bir ölçü dışa bağlılık yaratmıştır. Özellikle projelerin yabancılara yaptırılmasını öngören şartlı dış krediler Türkiye'deki kadronun tam kullanılmasını önlemektedir. Bu uygulama sonucunda, 1970'de yabancılara 1 milyar 300 milon TL. ödenmiştir. Aynı türden proje hizmetleri için yerli teknik elemanlara ise 250 milyon lira ödenmiştir.

Teknik eleman dağılımı bir piramit biçiminde olmak gerekir. Oysa Türkiye'de alt kademelerde yeteri kadar eleman olmayışı bu piramidi ters çevirmektedir. Mühendisle usta arasında köprü görevi yapan teknisyen ve teknikerlerin sayısı yeterli değildir. Bu kuruluşta yeteri kadar usta ve teknisyen yoksa, bunun üst kademesini teşkil eden mühendislerin sayısı da az olacak, bu da işsizliğe yol açacaktır. Yani, Türk teknik eğitiminde, ekonomi, sanayi ve toplumun pratik ihtiyaçlarını karşılayacak düzenlemelere ihtiyaç vardır.

Bugün, teknik elemanlar, Türkiye'nin kalkınma, sanayileşme ve şehirleşme isteklerine cevap verebilecek potansiyele sahiptirler. Yeter ki kendimize güvenelim ve kendi teknik gücümüze dayanma kararını verebilelim. Çünkü, teknik gücümüzü tam kullanamazsak, sanayileşmemiz için gerekli teknolojik tercih ve birikimi ulusal düzeyde gerçekleştiremeyiz.

SONUÇ

Az gelişmiş ve gelişme çabasında olan ülkelerin bilim adamları, teknik personeli ve kalifiye işçileri dış ülkelere göç ederse, gelişmekte olan ülkelerin yapılarını modernleştirme çabaları büyük güçlüklerle karşılaşır. Bu ülkelerde doğal kaynakların ve insan kaynaklarının bol olması yetmez, bunların üretim süreci içinde etkinlikle kullanılmaları da gerekir.

Gelişmiş kapitalist ülkeler, hem ihtiyaçlarını karşılamak hem de gelişmekte olan ülkeleri kapitalist kalkınma modeline bağlı tutmak için bilinçli bir yol izlemektedirler. Üniversitelere sızmak ve genç kalifiye personeli kendilerine bağlıyarak bunları kendi ülkelerinin ihtiyaçlarına yöneltmemek için uğraşmaktadırlar. O zaman, bu uğurdaki mücadelenin dış etkenlere karşı ve bağımsızlığın korunması yönündeki çabalardan ayrılamıyacağı gerçeği ortaya çıkmaktadır.

(Yeni Ortam 17.10.1972)

Başyazı

FİAT ARTIŞLARI VE ÜCRETLER

(Baştarafı Sayfa 1'de)

Sermaye yanlısı hükümetlerde, vergi yükünün çalışanlara ödetilmesi demek olan, toplam vergi gelirleri içindeki vasıtlı vergiler oranını devamlı olarak arttırmakta, çalışanlardan toplanılan vergilerin teşvik tedbirleri, vergi iade ve muafiyetleri yoluyla sermayecilere geri verilmesini sağlamakta, yeni vasıtalı vergiler getirerek fiatları arttırmayı enflsayonla mücadele diye adlandırmaktadırlar.

Bu durumda, gerçek ücretleri devamlı bir düşüş gösteren çalışanların ücret artışı talepleri en tabii haklarıdır. Enflasyonla mücadele adı altında bu ücret artışlarına karşı çıkmak sadece sermayeye daha aşırı kâr hakkı istemek demektir. Hükümetlerin çalışanlara ve sermayeye karşı tutumunun en açık belirgeni ücret artışları karşısındaki davranışlarıdır

Türkiye, son yıllardaki fiat artışlarını kimse reddedemez, üçüncü beş yıllık plân bile gerçek ücretlerde düşüş olduğunu kabul ederken (1963 yılı 100 kabul edilecek olursa 1972 başında toptan eşya fiatları 189'a ücretler ise sadece 125'e yükselmiş bulunmaktadır.) çalışanların ücret artışı isteklerine karşı çıkmaya kimsenin hakkı yoktur.

TÜTED

Katsayı 10 Olmalıdır

(Baştarafı Sayfa 1'de)

Konjonktür ve Yayın Müdürlüğü ile Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü yayınlarından alınan resmi bilgilere göre kamu personelinin çoğunluğunun çalıştığı 10 büyük ilimizde Mart 1970 ve Ağustos 1972 ayları arasındaki geçinme indeksi artışları şöyledir:

Ankara	:	% 47,0
İstanbul	:	% 43,4
[illegible]	:	[illegible]
Adana	:	% 30,8
Bursa	:	% 36,9
Eskişekir	:	% 29,8
Samsun	:	% 34,1
Erzurum	:	% 40,4
Diyarbakır	:	% 42,6
Antalya	:	% 37,7

En iyimser tahminlerle bu değerler Mart 1973'e kadar yüzde 12 daha artacaktır.

Bu da son 3 yılda geçinme indeksinin ortalama yüzde 43 artışı demektir ki, bu artış bir memurun bütün yaşantısını alt üst etmeye yeterlidir.

Bu durumda kamu personelinin üç yıl önceki geçinme olanaklarına kavuşabilmeleri veya başka bir deyişle üç yıl önceki geçinme düzeylerine yükselebilmeleri için aşağıdaki basit hesaba göre.

7 x 1.43 = 10,1 olduğu göz önünde tutularak, katsayının en azından 10 olması gerekmektedir.

ÜÇ YIL ÖNCEKİ GEÇİNME DÜZEYİNE ULAŞMAK İÇİN KATSAYI 10 OLMALIDIR

Türkiye çalışanlarının bölünmez bir parçası teknik elemanlar olarak, Personel Kanununun açık hükümlerinin uygulanmasını, artan hayat pahalılığı karşısında 3 yıl önceki yaşama koşullarımızı sürdürebilmemiz için katsayının en az «10» olmasını istiyoruz.

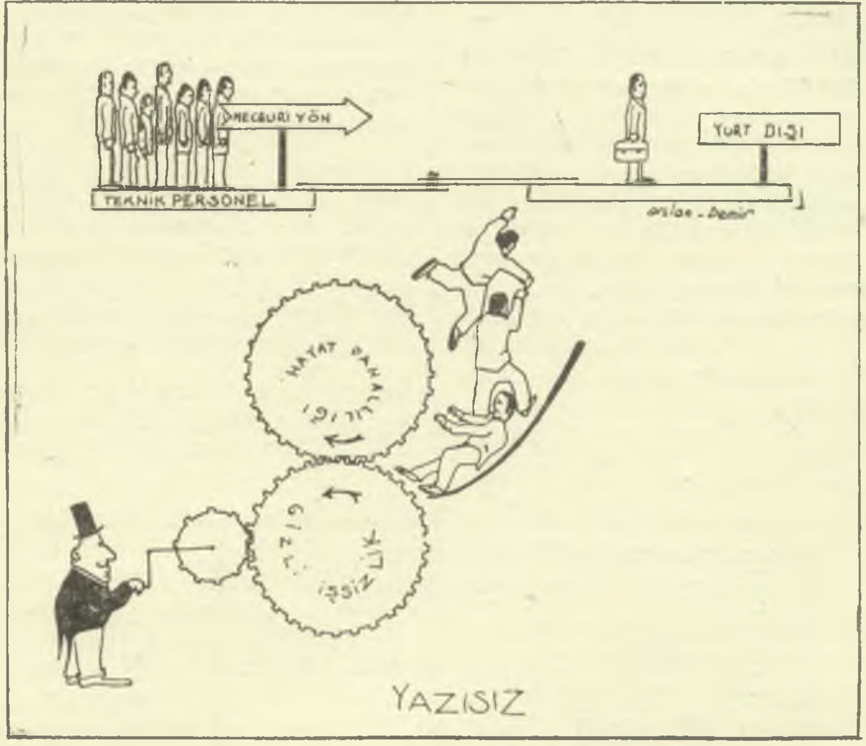
TÜTED YÖNETİM KURULU

KARARNAMEDEKİ AKSAKLIKLAR

(Baştarafı Sayfa 1'de)

teknik eleman sorunlarına bir çözüm getirmek üzere hazırlanmadığı ortaya çıkmaktadır.

Teknik Elemanlar Derneği olarak bir kere daha tekrarlıyoruz. Hergün artan hayat pahalılığı karşısındada teknik elemanlar insanca yaşama olanaklarına ancak sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev haklarını elde ederek kavuşabilirler, geri kalan bütün tedbirler yan ödemeler gibi bir aldatmaca olarak kalmaya mahkumdur.

ECEVİT ANAYASA DEĞİŞİKLİKLERİNE VE KANUNSUZ UYGULAMALARA KARŞI ÇIKTI

MELEN'LE GÖRÜŞEN ECEVİT BİR AÇIKLAMA YAPTI

Ecevit, Melen'le yaptığı göreşmede ele alınan konuları şöyle açıklamıştır :

«Sayın Başbakanla görüşmemizde Anayasa değişiklikleri üzerinde duruldu. Başlangıçta ele alınması istenen bazı maddelerde, özellikle idare üzerindeki yargı denetimiyle ve üniversitelerle ilgili maddelerde Anayasa değişikliğine ihtiyaç bulunmadığı yolundaki görüşümüzün geniş ölçüde kabul görüldüğü izlenimini edinerek sevindim... Sayın Başbakan, ancak, Güvenlik Mahkemeleriyle ilgili bir Anayasa değişikliğinde ısrarlı... Bu konuda CHP yetkili organlarının çok duyarlı olduklarını, yargı erkinin bağımsızlığa gölge düşürecek demokratik hukuk devleti kurallarını ve Anayasanın bütünlüğünü zedeleyecek bir değişikliği kabul etmeyeceklerini söyledim...»

Ecevit'in görüşmede sorunlarla ilgili açıklaması şöyledir.

«İçinde bulunduğumuz ekonomik durum bazı fedakârlık gerektirebilir. Fakat fedakârlık topluma dengeli ve adaletli olarak dağıtılmalıdır. Tarımda maliyeti etkileyen unsurlarda büyük fiat artışları önlenemezken, köylüden, çiftçiden bir ölçünün üstünde fedakârlık beklenemez. Hayat pahalılığı iki yılda yüzde 40 dolaylarında artarken işçiden yoksullaşmaya razı olması beklenemez. Devlet personelinden bir bölümüne hakları verilirken, bir bölümünün hakkını alamamaya razı olması düşünülemez.»

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit açıklamasının bundan sonraki bölümünde, Sıkıyönetim uygulamları konusunda Başbakana anlattığı konuları sıralamış, yayınevleri ile kitapevlerine karşı davranışlardan ve evlerde yapılan kitap aramalarında yasak olmayan kitaplara gelişigüzel el konmasından duyduğu kaygıları belirttiğini ifade etmiştir. Ecevit Ayrıca Şikayetçisi bulunduğumuz şiddet eylemleri ancak liderler tarafından oluşturulup yürütülebilir. Asıl kışkırtıcılarla ve liderlerle yetinmeyip 12 Mart öncesinin ortamı içinde bir takım eylemlere sürüklenmiş olan «Binlerce genci göz altına almanın, tutuklamanın üniversitelerden çıkarmanın, işsiz, güçsüz ve umutsuz bırakmanın tedavi edici hiçbir yönünü göremiyorum» demiştir.

Ecevit, Başbakan Melen'e anlattığı sorunları ve bunların çözümlenebilmesi için öngördüğü tedbirleri şöyle ifade etmiştir :

«Gençlerle ve öğretmenlerle de yetinilmiyor bir yandan bazı reformların gerçekleşmesi normal demokratik ortama dönüşün şartı gibi gösterilirken, öbür yandan, bu reformları bilinçli ve inançlı olarak uygulayacak ne kadar devlet memuru varsa, bunların ayağı kaydırılmaya uğraşılıyor. Bunlar rahatça tasfiye edilebilsinler diye Anayasada yasalarda değişiklik isteniyor tutucu çevrelerin işlerinden attırmaya uğraştıkları bu gibi memurlara herhangi bir suç veya kusur bulunamayınca haklarında jurnaller düzenleniyor. Bu jurnallere dayanılarak işlem yapılması devlet hayatında jurnalciliği teşvik ediyor. Bu durumda hangi kadroyla nasıl reform yapılacak.?»

Ecevit açıklamasının sonunda ise;

«Hepimiz demokratik rejim ortamına bir an önce ulaşmayı istiyoruz» demiştir.

TEKNİK ELEMANLARIN TOPLUMDAKİ YERİ

Toplumların ekonomik yapıları sürekli bir değişim ve gelişim içersindedirler. Buna bağlı olarak da üretim ilişkilerinde değişimler ve toplum yapısında yeni yansıma biçimleri ortaya çıkar. Ekonomik alt yapının değişimi doğal olarak o toplumun siyasal üst yapısını belirleme gücündedir. Ayrıca, var olan kurumlar da bu değişimle birlikte, yaşayabilmek için, sürekli bir değişim süreci içine girerler. Bu, ileriye dönük, çağın ve ekonominin gereğine uygun, yanı bir (gelişim) olmak zorundadır. Aksi, yani geriye dönük bir değişimin sosyal evrim yasasına ve toplumlardaki dengenin varlığına ters düşeceğinden, yaşama olanağı yoktur.

Bu nedenle toplumda ekonomik güç hangi katların yararına gelişme, gösteriyorsa, bir siyasi üst yapı kurumu olan devletin yönetiminde de o katların ağırlığı ve etkinliği artma gösterecektir. Bu etkinliğe karşı toplumun diğer katlarında bir karşıtlık, bir tepki ve giderek demokratik bir çatışma doğacağı da aynı toplumsal gerekliliğin, aynı diyalektiğin doğal sonucudur. Hiç kuşkusuz sorun, ülke içinde üretilen ulusal gelirin toplumun çeşitli katları arasında paylaşılması ile tanımlanmaktadır.

Kalkınma arzusu toplumumuzda çok eski sürelerden beri vardır. Ne varki kalkınmanın, bugünkü dünya ekonomisi ve stratejisi içinde, ancak gerçek bir sanayileşme ile gerçekleşebileceği düşüncesinin varlığı yurdumuzda yeni bir olaydır. Bu nedenle son dönemde, sanayileşme çabaları, toplumun bazı kesimlerince ön plana alınmış ve gerekliliği artık tartışmasız onaylanmış bulunmaktadır. Bu yönde bir ekonomik anlayış giderek sanayi kesiminin ağırlık kazanmasına yol açmıştır. Bunu da giderek bu katların devlet yönetiminde ağırlıklarını koymaları ve ekonomik yapıya kendi çıkarları yönünde şekil verme çabalarına girmeleri izlemiştir.

Yukarıda açıkça belirtmeğe çalıştığımız gibi sorun, ulusal gelirin, yani doğal kaynaklarla, üretilen değerin paylaşılmasıdır. Eğer ulusal gelir yeterli değil ise toplum yapısının bugünkü şekli ile, bazı katların çok zararlı çıkacağı açıktır. O halde ortaya çıkan şudur: Ya var olan yetersiz ulusal gelirden en çok payı alabilmek için toplumun diğer üretici kesimleri aleyhine bir çaba içine girmek, ya da ulusal gelirin arttırılması ve bu artımdan en uygun bir biçimde yararlanabilmek. Bugünkü gerçekler ışığında ve güçler dengesi içinde biz teknik elemanlar için ilk yol ne toplumsal töre ilkeleriyle, ne de insanlık onurumuzla bağdaşmayacağından diğer yolda yürümek zorundayız.

Bu demektir ki teknik elemanlar, bir yandan ulusal kalkınmayı gerçekleştirmek için kendilerinin de üretici bir düzeye erişeceği ekonomik yapının kurulmasına çalışırken, diğer yandan da (güçlü ekonomik çevreler, ellerindekini gönüllerince vermiyeceğine göre) ürettiğini alabilmek için uğraş vermek zorundadır. Bu ise baş tarafta da belirttiğimiz gibi siyasal düzeyde ağırlıklarını ve etkinliklerini duyurabilmelerine bağlı olmaktadır.

Bu nasıl gerçekleştirilebilir? İlk şık siyasal yaşamda bir teknokrat egemenliğinden yana olmaktır. Bu bazı ilerici geçinen çevrelerce teknik elemanları yozlaştırmak için öne sürülen bir aldatmacadan başka bir şey değildir. Çünkü çağımızdaki ekonomik güçler dengesi yönünden olanaksızdır. Ayrıca böyle bir düşünce toplumun değer üreten diğer kesimleri ile ters düşmektir ki toplumsal bir içeriği de yoktur.

Diğeri ise ekonomik güçler içinde teknik elemanların da içinde yer aldığı, çalışanlar ve değer üretenler açısından siyasal ve giderek ekonomik bir ağırlık sağlayabilmektir. Bunun dışında arayacağımız her çözüm yolu boşa bir çaba sarfı gerektirmekten öte bir şey getirmez. Bu dengeyi kurmak, her şeyden önce varlığımızın bilincine varmak ve dayanışma içinde olacağımız diğer toplum kesimlerini iyi belirlemek ile olabilir.

Şayet teknik elemanlar olarak çağdaş bilimin uygulayıcısı olmak, yurt kalkınmasını halkımızın yararına gerçekleştirmek ve tüm üretici katlarla birlikte emeğimizin karşılığını alarak insanca yaşamak istiyor isek bütün bunların uğraşını vermek zorundayız. Bunun için de yapılacak tek şey güçlü olmaktır. Bu ise ancak belli bir ekonomik doğrultuda ve en geniş şekilde bilinçli bir birlik ve örgütlü çalışma ile sağlanabilir.

Fevzi ŞOLT

Teknikerler Yan Ödeme Almayacaklar

Türkiye Yüksek Tekniker ve Teknikerler Cemiyeti Genel Başkanı Cihan Hamcisi yayınladığı bir basın bildirisi ile **«verilen yan ödemeleri almayacaklarını»** açıklamıştır. **«Yan ödemelerin dağıtımında kamu kesiminde çalışan yüksek tekniker ve teknikerlerin büyük haksızlığa»** uğradığını söyleyen Cihan Hamsici **«bu haksızlığın düzeltilmesi için bakanlıklara ve parti liderlerine gönderdikleri yazıların ilgisizlikle karşılandığını»** da belirten Genel Başkan Cihan Hamsici özetle şunları söylemiştir :

«Doğu ve Güneydoğunun en güç koşulları altında görevine devam eden teknikerlerin mühendis, mimar kademesinden tamamen ayrı tutmak hatta Karayollarında çalışan üyelerimize hiç bir ödeme yapılmaması üzüntümüzü daha da büyütmüştür. Bilerek yapılırcasına darbe üzerine darbe indirilmiştir.»

TÖB - DER Anayasa ile ilgili bildiri yayınladı

Türkiye Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği bir bildiri yayınlayarak 1961 Anayasasının uygulanmasını istemiş «Başbakan yürütmenin işlediği suç karşısında kendisinde yargı hakkını görmek istiyor. İlkelliği hangi derecede olursa olsun hiç bir demokratik rejim kavramı böyle bir sistemin adı olamaz» demiştir.

Tüb - Der Yönetim Kurulu bildirisinsinde 1961 Anayasasından Başbakanın şikayet etmesi eleştirilmiş şöyle denilmiştir:

«Sayın Bşbakan bu sözleriyle yürütülmekte olan öğretmen kıyımının mevcut kanunlara aykırı olduğunu resmen itiraf etmiş ve bu gayri hukuki tasarrufları hukukileştirmek için Anayasanın değiştirilmesini istemiştir.

İktidarın mevcut yasalara ters düşen tasarruflarını hukukileştirmek için, sıkıyönetim şartlarından istifade ederek Anayasayı değiştirmek, sonra da hukuk devletinden söz etmek, en hafifinden halkımızı aldatmak anlamına gelir.»

Askerlere de yan ödeme veriliyor

Subay, astsubay, uzman çavuş ve uzman jandarma çavuşlarına da yan ödeme verilmesine Bakanlar Kurulunun 14 Eylül 1972 günü toplantısında karar verilmiştir. Bakanlar Kurulunun bu kararı 27 Eylül 1972 günü Resmî Gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

Kararnameye göre 926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun 21. maddesinde belirtilen yüksek mühendis, mühendis, kimyager, tabip, diştabibi, eczacı ve veteriner sınıflarında rütbelere göre verilen zamların toplamı şöyledir;

General ve Amirallere 1200, albaylara 1000, yarbaylara 850, binbaşılara 800, yüzbaşılara 750, üsteğmenlere 600, teğmenlere 550, asteğmenlere 350 lira.

Yukardaki belirtilen sınıflar dışında kalan sınıflardaki subay assubay, uzman çavuş ve uzman jandarma çavuşlardan yan ödeme verilmeyen sınıflarda görevli olmayanlarla 1402 Sayılı Sıkıyönetim Kanunun 26. maddesi kapsamına giren görevlilerden; General ve amirallere 800 lira, albaylara 700, yarbaylara 650, binbaşılara 600, yüzbaşılara 550, üsteğmenlere 450, asteğmenlere 350, kıdemli başvaçuşlara 400, kidemli çavuşlara 300, uzman çavuş ve uzman jandarma çavuşlara 250 lira iş güçlüğü ve iş riski zammı ödenecektir.

TÜTED / HABERLER

Türkiye Teknik Elemanlar Derneği Aylık Yayın Organı

SAHİBİ VE SORUMLU YÖNETMENİ
TÜTED ADINA : İLHAN BAYSAL
HABERLEŞME ADRESİ :
KONUR SOKAK 4/1 Yenişehir-ANKARA
FİYATI : 25 KURUŞ
DİZGİ VE BASKI :
ŞENYUVA MATBAASI 17 70 94 Ankara

Sayın : ....

Adres : ....

....

....